

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1984-1985

18 JUNI 1985

ONTWERP VAN DECREET

houdende vaststelling, voor het Vlaamse Gewest, van regelen
betreffende de organisatie van de procedure alsook
de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeenten

VERSLAG

namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden
uitgebracht door de heer E. Vankeirsbilck

DAMES EN HEREN,

De Commissie heeft voorliggend ontwerp na grondige
amendering goedgekeurd.

Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer A. Denys.

Vaste leden : de heren G. Cardoen, J. Chabert, M. Rutten, P. Tant,
M. Van Herreweghe, E. Vankeirsbilck ;
de heren A. Denys, M. Heughebaert, W. Taelman, F. Vermeiren ;
de heren H. De Loor, E. Derycke, G. Temmerman ;
de heren J. Desseyn, J. Verniers.

Plaatsvervangers :

de heer E. Desutter, mevrouw M. Panneels-Van Baelen, de heer H.
Suykerbuyk ;
de heer G. Antheunis, mevrouw M. Van den Poel-Welkenhuysen ;
de heren H. Boel, M. Colla ;
de heer A. De Beul.

Zie :

321 (1984-1985)

– Nr. 1 : Ontwerp van decreet

**1. Inleidende uiteenzetting van de heer M. Galle,
Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden**

Artikel 108 van de Grondwet bepaalt dat de organisatie en de uitoefening van het administratief toezicht geregeld kan worden door de Raden van de Gemeenschap of het Gewest.

Ter uitvoering van dit artikel bepaalt artikel 7 van de Bijzonder Wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen onder meer dat de organisatie van de procedures alsook de uitoefening van het „gewoon” administratief toezicht op de provincies, de gemeenten en de agglomeraties en federaties van gemeenten tot de bevoegdheid van de Gewesten behoren.

Artikel 7 van dezelfde wet omschrijft zelf het begrip „gewoon administratief toezicht”, als elke vorm van toezicht ingesteld door de gemeentewet, de provinciewet of de wet van 26 juli 1971.

Dit ontwerp van decreet sluit aan bij dit artikel, echter alleen wat betreft het door de gemeentewet ingestelde toezicht.

Artikel 7 van voormelde wet heeft het de **Gemeenschapsminister** niet gemakkelijk gemaakt om een sluitende tekst uit te werken. Immers, daar waar artikel 108 van de Grondwet het heeft over de „organisatie en de uitoefening van het administratief toezicht”, wordt in artikel 7 van de bijzondere wet enkel gewag gemaakt voor „de organisatie van de procedures en de uitoefening van het administratief toezicht”.

Dit heeft als gevolg dat de nationale wetgever de zeer belangrijke bevoegdheid behoudt om de administratieve handelingen te bepalen, die onderworpen zijn aan de **voorgedijprocedures** waarin hij voorziet.

De organisatie van de procedure beoogt slechts alle normen van de organieke wetten der ondergeschikte besturen die betrekking hebben op de aanwijzing van de toezichthoudende overheid, en dus ook van de hen toegekende bevoegdheden, alsmede op de hele procedure tot uitoefening van dat toezicht, bij voorbeeld de termijnen, instructie en **notificering** van het beroep, de uitvoerbaarheid van de beslissing, enzovoort. Voor eenzelfde handeling, gecontroleerd binnen de perken van voorgedijcontrole, kunnen alleen de bevoegde overheden en de regelen inzake uitoefening van die voorgedijbevoegdheid van Gewest tot Gewest verschillen.

Het loskoppelen van de organisatie van de procedure van de organisatie van het administratief toezicht in haar geheel kan niet verantwoord worden.

Daarenboven kan de nationale overheid de bevoegdheid van de Gewesten zo goed als „erledigen” door de aan het toezicht onderworpen handelingen sterk te beperken.

De wet van 3 december 1984 tot wijziging van de bepalingen betreffende het toezicht op de handelingen van de gemeentelijke overheden, geeft trouwens reeds de richting aan op dat vlak.

In artikel één van het ontwerp van decreet wordt verwezen naar artikel 108 en artikel 107quater van de Grondwet, alhoewel de Raad van State van oordeel is dat de juiste grondwettelijke vindplaats voor de in het ontwerp van decreet uitgeoefende bevoegdheid alleen het artikel 108 is. Het is echter het artikel 107quater dat de gewestelijke instellingen schraagt, en een verwijzing naar artikel 108 alleen is onvoldoende.

Men kan immers geen enkele bevoegdheid van de Gewesten ontkoppelen van artikel 107quater zelfs al vindt men deze bevoegdheid in een ander artikel van de Grondwet terug. Zo niet, dreigt de ware aard van de Gewesten, namelijk deze van

zelfstandige instellingen, verdoezeld te worden. Een verwijzing naar artikel 108 alleen doet ze te dicht bij de gedecentraliseerde besturen aanleunen.

De algemene doelstellingen van dit ontwerp van decreet zijn de volgende :

- eenvormige en realistische termijnen ;
- grotere rechtszekerheid ;
- meer soepelheid ;
- een betere informatie ten behoeve van de toeziende overheid ;
- een betere coördinatie van beslissingen en doeltreffender bescherming van de grondrechten inzake openbare ordehandhaving.

De Gemeenschapsminister hoopt dat U deze doelstellingen zult kunnen terugvinden in de tekst. Een gesprek met VLA-RECO heeft reeds geleid tot een aantal voorstellen van amendementen, waardoor, hopelijk, de geciteerde doelstellingen nog beter zullen behartigd worden.

II. Algemene bespreking

Vooraf dient opgemerkt te worden dat er door de Executieve een groot aantal amendementen werden ingediend en dat de algemene bespreking gevoerd werd op grond van de door de Executieve geamendeerde tekst.

Op vraag van een lid wat „de gewestelijke bevoegdheid” ter zake nu eigenlijk inhoudt, antwoordt de Gemeenschapsminister dat de wet van 3 december 1984 tot wijziging van de bepalingen betreffende het toezicht op de handelingen van de gemeentelijke overheden voor wat betreft artikel 84,§ 1 van de gemeentewet – inzonderheid de voorwaarden voor de werving en de bevordering van het gemeentepersoneel – onuitvoerbaar blijft buiten de Hoofdstad Brussel en de faciliteitsgemeenten, waar de nationale overheid bevoegd is, omdat de Vlaamse Raad voor het Vlaamse Gewest de procedure moet bepalen.

Wat artikel 125,§ 3 van de gemeentewet betreft inzake het schorsen van de plaatselijke politie is de provinciegouverneur, zoals vermeld in de voornoemde paragraaf van de gemeentewet, alleen bevoegd voor die gemeenten waar de centrale regering met het administratief toezicht belast blijft.

In de andere gemeenten komt het aan de Gewesten toe de toeziende overheid aan te duiden. De wet op de gemeentepolitie moet eerst door het parlement gestemd worden en pas daarna kan men bij decreet de beroepsprocedure regelen.

Een lid stelt zich vragen met betrekking tot het begrip „omtrent de termijnbepaling. De term „na het inkomen van het besluit” moet volgens het lid geweerd worden uit het ontwerp. Een duidelijke dies a quo, een vaste datum, is vereist voor de rechtszekerheid.

Het lid herinnert aan zijn gelijkaardige opmerking bij de bespreking van het decreet op het Investeringsfonds. Wanneer is een stuk ingekomen ? Men moet op zijn minst een juiste begindatum aanduiden. Bijvoorbeeld 3 dagen na de afgifte door een deurwaarder of 3 dagen na het versturen door de burgemeester. Een lid wijst er op dat het begrip „inkomen” van de nationale wetgever komt. Dit schept daarenboven in de meeste provincies geen problemen omdat men zoals bijvoorbeeld

in Oost-Vlaanderen en Antwerpen een ontvangstmelding stuurt aan de gemeenten.

Volgens de Gemeenschapsminister zijn er in de praktijk nooit moeilijkheden gerezen rond deze term. Ook de gemeentewet kent die term ; de wet op de OCMW's eveneens. Het is daarenboven de Raad van State die vraagt de term „het inkomen” te gebruiken.

Op vraag van een lid aangaande het verschil tussen het gewoon administratief toezicht en het specifiek toezicht antwoordt de Gemeenschapsminister het volgende :

a) het „gewoon administratief toezicht” omvat elke vorm van toezicht ingesteld door de gemeentewet, de provinciewet of de wet van 26 juli 1971, onder meer de begrotingen, de jaarrekeningen en de personeelsformaties ;

b) het „specifiek toezicht” is het toezicht waarvoor bij een wet of decreet een dergelijk toezicht georganiseerd is.

De Minister wijst er eveneens op dat ook voor een decreet het gewoon administratief toezicht kan gelden. Wanneer bijvoorbeeld de personeelsformatie tot uitvoering van het bibliotheekdecreet niet in het decreet is opgenomen valt deze personeelsformatie onder het gewoon administratief toezicht.

Een lid stelt met voldoening vast dat het ontwerp een vereenvoudiging van de administratieve voogdijregeling beoogt. Maar tevens hield het een pleidooi voor eenvormige termijnen zowel voor de specifieke als voor de algemene voogdij. Deze twee soorten van voogdij meer coördineren zou de autonomie van de gemeenten ten goede komen en de doelstelling van dit ontwerp nog beter dienen.

Een lid onderstreept dat er met een termijngebonden procedure meer rechtszekerheid is. Wel kan een stilzwijgende goedkeuring tot moeilijkheden leiden. Bij een hoger beroep kan door het stilzwijgend laten verlopen van de termijn een gemotiveerde beslissing worden te niet gedaan. Er moet opgelet worden met het automatisch inbouwen van een stilzwijgende goedkeuring zonder motivatie.

De Gemeenschapsminister wijst er op dat de Vlaamse Raad controle uitoefent op de wijze waarop de Executieve haar voogdij uitoefent en of deze laatste al dan niet een termijn laat verstrijken.

De Gemeenschapsminister stelt tevens dat wanneer de voogdijoverheid de termijn niet eerbiedigt de gemeente altijd gelijk heeft.

Een ander lid maakt volgende drie beschouwingen :

1) Men betwijfelt of er een lijn kan onderkend worden in de onderscheiden termijnen. Wordt er wel gestreefd naar een zekere harmonisatie, met andere woorden naar eenzelfde termijn voor eenzelfde aangelegenheid.

2) Dit decreet wil de gemeentelijke autonomie versterken. Dit blijkt echter niet uit artikel 2 van dit decreet dat artikel 75 van de gemeentewet ongewijzigd laat bestaan. Met dit decreet wordt de mogelijkheid van een voorafgaand onderzoek eveneens behouden vooraleer de gemeenteraad een beslissing neemt. Hierdoor kan de hogere overheid bepalen binnen welke perken de gemeente kan beslissen. Is dit niet een vorm van betutteling ? De bevoegdheid om te beslissen moet bij de gemeenteraad zelf liggen en de hogere overheid moet terzake geen bepaalde voorafgaandelijke voorwaarden stellen. Artikel 2 van het decreet is een duidelijke beperking van de gemeentelijke autonomie.

3) De bevoegdheid van de decreetgever met betrekking tot artikel 3 kan betwist worden. Dit artikel van het decreet geeft aan dat een bepaalde bevoegdheid niet meer voor voogdij vatbaar is vermits de zaak die vermeld staat in artikel 76 van de gemeentewet niet aan het advies van de bestendige deputatie onderworpen is. Het blijft toch tot de bevoegdheid van de nationale wetgever behoren te bepalen welke bevoegdheden voor voogdij vatbaar blijven. Wat is de mening van de Gemeenschapsminister terzake ?

Bij deze drie beschouwingen geeft de Gemeenschapsminister volgende ophelderingen :

1) Er ligt wel degelijk een lijn in de termijnen :

a) als algemene regel voor goedkeuring geldt een termijn van 50 dagen t.o.v. de vroegere termijn van 50 dagen ;

b) Op deze termijn is slechts een uitzondering voor twee handelingen waar een termijn van 100 dagen van toepassing is namelijk voor het goedkeuren van de personeelsformatie en voor het artikel 82bis van de gemeentewet betreffende de overheidsopdrachten voor aannemingen van werken, leveringen en diensten.

c) Ook de termijnen met betrekking tot de beroepsprocedure zijn eenvormig. Er is telkens de termijn van 30 dagen met betrekking tot het indienen van het beroep en de Executieve dient in alle gevallen een uitspraak te doen binnen de 50 dagen.

2) Met betrekking tot artikel 75 van de gemeentewet opgenomen in artikel 2 van dit decreet is de enige wijziging dat het voorafgaand onderzoek voortaan kan opgelegd worden door de Executieve in plaats van door de Regering. Het voorafgaand onderzoek kan alleen bij algemene maatregel door de Executieve worden opgelegd in aangelegenheden waarvoor zij bevoegd is. Het kan niet worden opgelegd in een individueel geval dat de beslissing van de gemeenteraad voorafgaat. Omrent het „administratief onderzoek” dient volgend onderscheid gemaakt :

a) Dergelijk onderzoek kan „verplicht” zijn en voorgeschreven worden bij :

– wet : bij voorbeeld het afschaffen van een begraafplaats, een onteigening, enzovoort;

– besluit : bij voorbeeld gevaarlijke en hinderlijke inrichtingen, enzovoort ;

– bestendige deputatie : bij voorbeeld commodo et incommodo, aankoop en verkoop, enzovoort.

b) Het kan „facultatief” zijn wanneer het wordt opgelegd hetzij door de gemeenteraad hetzij door het college van burgemeester en schepenen. Zo mag de gemeente bijvoorbeeld een referendum organiseren.

3) De Raad van State is het er mee eens dat men in artikel 3 het door artikel 76 van de gemeentewet vereist advies van de bestendige deputatie niet langer vereist. Het behoort tot de bevoegdheid van de Vlaamse Raad te beslissen of dit advies noodzakelijk blijft. Het zijn trouwens alleen nog de akten van schenking en de legaten welke in dit artikel van de gemeentewet behouden worden.

III. Artikelsgewijze bespreking

Artikel 1

Bij artikel 1 heeft de heer Tant een amendement ingediend luidend als volgt : „Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 107quater van de Grondwet”. Het lid motiveert zijn amendement met de bewering dat de verwijzing naar artikel 107quater van de Grondwet noodzakelijk is rekening houdend met artikel 19, § 1,2e lid van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. De overige aanwijzingen van artikel 1 zijn overbodig daar de decreetgever zich toch niet moet verantwoorden voor het aannemen van een decreet. De houding van de Raad van State is terzake onbegrijpelijk.

De Gemeenschapsminister antwoordt dat de Raad van State duidelijk laat opmerken dat de ganse verwijzing van artikel 1 noodzakelijk is en dat men met dit decreet tevens artikel 108, 3e lid van de Grondwet inhoudelijk regelt.

Ten gevolge van dit antwoord ontspint zich een discussie over de vraag of de inhoud van dit decreet een gewest- dan wel een gemeenschapsmaterie is ? De indiener van het amendement vraagt of het een decreet is in uitvoering van artikel 59bis of van artikel 107quater van de Grondwet. Volgens hem is de regeling van de voogdijbevoegdheid een gewestelijke materie en is een verwijzing naar artikel 107quater van de Grondwet tenvolte gerechtvaardigd.

Hierbij aansluitend stelt een ander lid de vraag of men in één en hetzelfde decreet zowel een gewest- als een gemeenschapsmaterie kan regelen? Volgens het betrokken lid gaat dat niet omdat men in de Vlaamse Raad wel een afzonderlijke en gesplitste stemming kan houden over de artikelen doch niet over het geheel van het decreet. Ook de indiener van het amendement is deze mening toegedaan en stelt nogmaals dat het verwijzen naar artikel 107quater meteen aanduidt wie mag deelnemen aan de stemming over dit decreet in de Vlaamse Raad. Dit zijn alle leden die mogen stemmen over de gewest-materies, t.t.z. alle volksvertegenwoordigers en rechtstreeks verkozen senatoren die tot de Nederlandse taalgroep behoren en hun woonplaats niet hebben in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad.

Als repliek ten overstaan van hogervermelde beschouwingen antwoordt de Gemeenschapsminister dat :

1) De Raad van State niet alleen verwijst naar artikel 107quater van de Grondwet of naar artikel 59bis van de Grondwet maar uitdrukkelijk naar artikel 108, 3e lid van de Grondwet.

Dit is noodzakelijk om te kunnen beslissen zowel in de Executieve als in de Raad. In dit verband schrijft de Raad van State in zijn advies van 27 september 1984 – ref. L. 15.666/8 – met betrekking tot artikel 1 het volgende :

„Enkel voor de aangelegenheden die hem op grond van artikel 59bis van de Grondwet of van artikel 107quater van de Grondwet zijn toevertrouwd, legt artikel 19, § 1, tweede lid, van de bijzondere wet voor de decreten van de Vlaamse Raad een verwijzing op naar het desbetreffende grondwetsartikel. Uit de parlementaire voorbereiding van de bijzondere wet blijkt duidelijk dat de wetgever welbewust een soortgelijke verplichting niet heeft opgelegd voor de bevoegdheden aan de Vlaamse Raad toegekend op grond van artikel 108,3e lid van de Grondwet. Zulk een verwijzing zou trouwens maar nuttig zijn wanneer ze aan het licht bracht of de Vlaamse Raad opgetreden is als orgaan van de Vlaamse Gemeenschap dan wel van het Vlaamse Gewest. Welnu, artikel 108, derde lid, van de

Grondwet, heeft het zowel over „de Raden van de Gemeenschap” als over die van „het Gewest”. Wel nuttig zou zijn een – vrijwillige – verwijzing naar artikel 7 van de bijzondere wet, maar dan onder de precisering „eerste lid, a)”. Immers in artikel 7, eerste lid, b, wordt impliciet ook de bevoegdheid van de Gemeenschappen bevestigd om regelen van administratief toezicht vast te stellen. Door een uitdrukkelijke verwijzing naar artikel 7, eerste lid, a, zou men er geen twijfel over laten bestaan dat de Vlaamse Raad en de Vlaamse Executieve opgetreden zijn als organen van het Vlaamse Gewest.”

2) De Executieve dient ook één begroting in als begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

3) Met betrekking tot dit decreet houdende de organisatie van de procedure alsook de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeenten mogen alle leden van de Vlaamse Raad aan de stemming deelnemen.

Bepaalde leden blijven het advies van de Raad van State betwisten en beweren dat de Raad van State zich heeft laten misleiden door artikel 7 van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. Volgens hen is het toezicht op de gemeentebesturen volledig vervat in het eerste lid, a) van artikel 7 van deze wet. Het gaat hier om het gewoon administratief toezicht.

Het amendement van de heer Tant en het geamendeerde artikel 1 wordt éénparig goedgekeurd.

Artikel 2

De woorden „als de Executieve het geraden acht” in fine van punt 1°, geven aanleiding tot een gedachtenwisseling. Nadat de Gemeenschapsminister erop gewezen heeft dat dezelfde woorden in artikel 75 van de gemeentewet voorkomen en daar aangevuld werden met de woorden „of wanneer de reglementen het voorschrijven”, stelt een lid duidelijk de vraag wat „geraden acht” in de praktijk betekent. Kan de Executieve weten wat en wanneer de gemeenteraad gaat beraadslagen ?

De Gemeenschapsminister antwoordt dat de Executieve bij algemene maatregelen bepaalde gemeenteraadsbeslissingen kan laten voorafgaan door een onderzoek. Thans is het ook reeds zo dat bijvoorbeeld het „geraden is” de beraadslaging van de gemeenteraad over een bijzonder plan van aanleg te laten voorafgaan door een onderzoek.

Op verzoek van een lid zal in bijlage 1 een lijst worden opgenomen van de onderwerpen die thans het voorwerp uitmaken van een voorafgaandelijk onderzoek.

Een lid vestigt er de aandacht op dat het artikel 2 aanvangt met de woorden „in afwijking van artikel 76 enzovoort van de gemeentewet” en stelt de vraag of de nationale wetgever nog kan bevoegd blijven ?

De Gemeenschapsminister antwoordt dat de afwijking zowel een aanvulling als een wijziging kan betekenen. Deze aanhef van de artikelen is nodig omdat de nationale wetgever steeds de gemeentewet kan wijzigen, want deze laatste blijft bevoegd voor de zaken die tot de nationale materie blijven behoren. De Raad van State heeft trouwens dergelijke tekst gevraagd.

Een lid vraagt uitdrukkelijk of de bepalingen van artikel 2 de huidige tekst van artikel 75 van de gemeentewet vervangen of blijft de mogelijkheid behouden om ook een voorafgaand onderzoek te vragen door de regering ? Zo kan men twee voorafgaande onderzoeken hebben voor eenzelfde dossier. De Ge-

meenschapsminister ontkent deze laatste hypothese want de nationale regering kan slechts een voorafgaand onderzoek vragen voor materies waarvoor zij wettelijk bevoegd blijft. De nationale regering kan dit bijvoorbeeld niet voor de gemeentebegroting maar kan dit wel voor het nucleair transport daar deze laatste aangelegenheid nationaal gebleven is. Precies omwille van dit onderscheid schrijven wij steeds in de aanhef van elk artikel „In afwijking van”. De Vlaamse Raad kan de gemeentewet niet wijzigen wat de organisatie van het administratief toezicht betreft, doch hem wel aanvullen voor wat betreft de organisatie van de procedures.

Tot besluit van deze discussie vraagt een lid aan de Gemeenschapsminister in het verslag een lijst met de onderscheiden voogdij bevoegdheden te laten opnemen (zie bijlage II).

Dit artikel 2 wordt éénparig goedgekeurd.

Artikel 3

Door een lid wordt er op gewezen dat dit artikel termijnen bepaalt die aanvangen vanaf de „kennisgeving”, „inkomen” en „betekening”. Het lid herhaalt zijn bezwaren die het reeds geopperd heeft tijdens de algemene bespreking. De Executieve en de gouverneur spreken van „inkomen”. Het is „kennisgeving” voor de gemeente en „betekening” voor de Raad van State. Men zou tot een eenvormig begrip moeten komen. Hoe kan men bewijzen dat een stuk is ingekomen ? Wat is de juiste datum vanaf dewelke de termijn een aanvang neemt ?

Het antwoord van de Gemeenschapsminister, die zegt dat de huidige wet deze woorden ook gebruikt, bevredigt het lid niet. Daarom zal hij te gelegener tijd – en dit is bij de bespreking van artikel 23 – een amendement indienen om betwistingen omtrent de berekening van die termijnen overal in het ontwerp uit te sluiten.

Een betekening is een akte die een vaste datum heeft. Een kennisgeving is dit enigszins ook doch een inkomen is niet te controleren tenzij men werkt met een ontvangstbewijs. Een lid meent dat men de provincie moet opleggen dat zij aan de gemeenten een ontvangstmelding moet sturen met de datum waarop de termijn van 50 dagen begint.

Een lid stelt de vraag of de bevoegdheid met betrekking tot artikel 76 van de gemeentewet bij de gouverneur of bij de bestendige deputatie moet blijven. Werd er rekening gehouden met het ontwerp tot wijziging van de provinciewet dat thans in de Senaat in bespreking is ? De Gemeenschapsminister antwoordt dat het onderzoek naar de wettelijkheid bij de gouverneur ligt en de opportuniteit bij de bestendige deputatie en dat daarmee in onderhavig ontwerp zoveel mogelijk rekening werd gehouden.

Bij artikel 3 heeft de heer Desseyn een amendement ingediend tot vervanging van artikel 3, 2° door een nieuwe tekst. Betrokken lid heeft ook amendementen op artikel 4, artikel 5, artikel 6, artikel 8, artikel 9, artikel 11, artikel 13, artikel 15, artikel 16 en artikel 19 van dit decreet. Voor het geheel van alle door hem ingediende amendementen geeft de heer Desseyn volgende motivatie :

1) In het ontwerp van decreet worden de procédés van „goedkeuring”, „niet-goedkeuring” en „uitspraak in beroep” zeer algemeen ingevoerd door het aanwenden van de zogenaamde „stilzwijgende beslissing” die automatisch tot stand komt door het verstrijken van termijnen.

Dergelijke termijngebonden werkwijze kan de rechtszeker-

heid dienen, wanneer ze leidt tot een bevestiging van de besluiten waarover een oordeel moet worden geveld.

Wat in het ontwerp wordt voorgesteld is in een niet onbelangrijk aantal gevallen het tegendeel. Doorlopend wordt de mogelijkheid geboden met redenen omklede beslissingen, die als administratieve rechtshandelingen werden gesteld in de diverse opeenvolgende fases van een voorgeschreven procedure, door een passieve houding van de toezichthoudende overheid teniet te doen.

Een besluit dat aan goedkeuring is onderworpen bestaat, maar is niet vatbaar voor uitwerking of uitvoering. Het laten verlopen van een voorgeschreven termijn om een besluit van een ondergeschikte gedecentraliseerde overheid al dan niet goed te keuren, kan geen andere betekenis hebben dan een stilzwijgende aanvaarding van de regelmatigheid van bedoeld besluit.

2) Bij het behandelen in beroep van de beslissing van een lage toezichtsinstantie moet de beroepsinstantie uitspraak doen ; zij stelt haar beslissing in de paats wanneer ze oordeelt dat de wet werd geschonden of het algemeen belang werd geschaad.

Het niet uitspreken kan enkel de regelmatigheid impliceren van de in beroep bestreden beslissing en nooit het tegendeel.

Bij de toepassing van de tuchtregeling gaat men zover dat de Bestendige Deputatie en de Executieve door een bewuste of onbewuste nalatigheid zonder enige uitdrukkelijke uitspraak te moeten doen, het opleggen van een tuchtstraf kunnen verhinderen, wanneer een gemeenteraad daarover een gemotiveerde beslissing heeft genomen.

De Raad van State wijst terecht op het gevaar van dergelijk procédé waardoor de toezichthoudende overheid zich systematisch en willekeurig kan onttrekken aan het onderzoek van de vraag of de hun onderworpen beslissingen al dan niet voor goedkeuring vatbaar zijn.

3) Ook de mogelijkheid van beroep tegen een „stilzwijgende beslissing” (bijvoorbeeld artikel 6 van het ontwerp) doet vragen rijzen. Kan het niet nemen van een beslissing als een administratieve rechtshandeling worden beschouwd waartegen in beroep kan worden gegaan ?

De amendering beoogt deze fundamentele bezwaren weg te werken.

4) Verder wordt het vernietigingsrecht uitsluitend aan de Executieve toevertrouwd om twee redenen :

- het is niet aangewezen dat de overheid die het schorsingsrecht uitoefent als voorbereidende maatregel, zich ook moet uitspreken over de vernietiging ;

- de mogelijkheid om een vernietigingsbesluit door de provinciegouverneur naderhand teniet te doen is een te verwerpen regeling. De vernietigde beslissing moet met terugwerkende kracht tot aan haar ontstaan definitief verdwijnen. Wanneer rechten van derden werden vastgelegd kunnen eisen tot schadeloosstelling ontstaan als in een beroepsprocedure de Executieve naderhand de vernietigingsbeslissing zou annuleren.

5) Tenslotte moet een volstreekte waarborg aan de titularis van een bediening worden geboden om binnen een welomschreven termijn beroep te kunnen aantekenen tegen de beslissingen inzake tuchtregeling.

De uitvoering van de beslissing bij voorraad wordt soms door de gemeenteverheden als middel gehanteerd om de ver-

traging in de hand te werken door het laattijdig insturen van de aan goedkeuring onderworpen beslissingen of het uitstellen van de betekeningen aan de titularissen van de bediening.

Door het instellen van een uiterste termijn van honderd dagen wordt dit euvel weggewerkt.

Tot besluit van zijn motivatie stelt de heer Desseyn dat hij met zijn amendement op artikel 3 :

1) een vormverbetering beoogt daar de termijnstelling in het ontwerp nogal verwarrend is. Enerzijds kan de Executieve in het ontwerp de 50ste dag een uitspraak doen en anderzijds moet zij haar beslissing binnen dezelfde termijn van 50 dagen ter kennis van de gemeente brengen. Men zal dus een bestendige termijnbetwisting hebben.

2) Wil dat ook de gouverneur van de beslissing van de Executieve in kennis wordt gesteld.

3) Het als essentieel beschouwt dat het principe moet toegepast worden dat een overheid niet door stilzwijgendheid een beslissing kan ombuigen of annuleren. Dit zou een gevaarlijke procedure zijn.

Het is meer dan normaal dat de Executieve ook haar motivatie moet bekend maken waarom zij de beslissing van de gouverneur ontkent.

Het amendement van de heer Desseyn luidt als volgt :

In artikel 3, de tekst onder 2° vervangen als volgt :

„Wanneer de provinciegouverneur zijn goedkeuring onthoudt, kan de betrokken gemeente in beroep gaan bij de Executieve binnen een termijn van dertig dagen na de betekening van het niet-goedkeuringsbesluit door de provinciegouverneur. De Executieve neemt een gemotiveerde beslissing in beroep. Binnen een termijn van vijftig dagen na het inkomen van het beroep geeft de Executieve kennis van haar beslissing aan de betrokken gemeente en aan de provinciegouverneur. Wanneer binnen deze termijn van geen beslissing kennis wordt gegeven, blijft het niet-goedkeuringsbesluit door de provinciegouverneur gehandhaafd.”

De Gemeenschapsminister verdedigt de tekst van artikel 3 als volgt :

1) De bestaande termijn wordt van 40 dagen zonder verplichte kennisgeving op 50 dagen gebracht doch met verplichte kennisgeving aan de gemeente. Dit is een waarborg voor de gemeente.

2) Als uitgangspunt wordt gesteld dat de gemeente altijd een juiste beslissing neemt zolang zij niet vernietigd wordt. Bij onthouding van de toezichthoudende overheid wordt de beslissing geacht te zijn goedgekeurd. Dit is een waarborg voor de gemeentelijke autonomie. Voor de tuchtregeling en de inhouding van de wedde van het gemeentepersoneel geldt de omgekeerde regeling: De tuchtregeling van het gemeentepersoneel behoort principieel tot de bevoegdheid van de gemeenteraad en niet tot die van de toezichthoudende overheid. Indien de toezichthoudende overheid zich onthoudt een uitspraak te doen dan is de beslissing van de gemeenteraad niet goedgekeurd. Het is de bedoeling de rechten van de verdediging maximaal te waarborgen. Dit is niet strijdig met het algemeen rechtsbeginsel. De beslissing is echter niet definitief zolang niet alle mogelijkheden van beroep zijn uitgeput.

3) De Vlaamse Raad kan altijd de Executieve sanctioneren indien deze laatste automatisch de termijnen laat verstrijken.

4) Deze procedure is in de Executieve unaniem goedgekeurd.

Het amendement van de heer Desseyn wordt aangenomen met 6 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding.

Het geamendeerde artikel 3 wordt goedgekeurd met 7 stemmen tegen 2.

Artikel 4

Een eerste amendement dat door de Executieve wordt voorgesteld heeft tot doel in artikel 4, 1°, de tweede volzin, weg te laten. De Gemeenschapsminister is van oordeel dat de termijn van honderd dagen volstaat om een ontwerp-dossier te onderzoeken, te meer daar de gemeenten, in het kader van het Investeringsfonds, juiste richtlijnen zullen gegeven worden voor de samenstelling van de werkendossiers. In artikel 82bis van de gemeentewet zijn nu 90 dagen voorzien wat de termijn betreft.

De heer Desseyn heeft een amendement ingediend luidend als volgt :

In artikel 4, de tekst onder 2° vervangen als volgt :

„Wanneer de provinciegouverneur zijn goedkeuring onthoudt, kan de betrokken gemeente in beroep gaan bij de Executieve binnen een termijn van dertig dagen na de betekening van het niet-goedkeuringsbesluit door de provinciegouverneur. De Executieve neemt een gemotiveerde beslissing in beroep. Binnen een termijn van vijftig dagen na het inkomen van het beroep geeft de Executieve kennis van haar beslissing aan de betrokken gemeente en aan de provinciegouverneur. Wanneer binnen deze termijn van geen beslissing kennis wordt gegeven, blijft het niet-goedkeuringsbesluit door de provinciegouverneur gehandhaafd.”

Hij motiveert zijn amendement met de argumentatie naar voor gebracht bij artikel 3.

Het amendement van de Executieve wordt éénparig aangenomen.

Het amendement van de heer Desseyn wordt aangenomen met 6 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding.

Het geamendeerde artikel 4 wordt goedgekeurd met 6 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding.

Artikel 5

De Executieve stelt voor in 1°, a), laatste zin, het woord „categorieën” te vervangen door het woord „klassen”. Om verwarring te voorkomen dient de terminologie in overeenstemming te worden gebracht met deze opgenomen in de artikelen 111 en 130 van de gemeentewet.

Verscheidene leden betreuren dat de grens van bedoelde klasse van 20000 op 15000 inwoners gebracht wordt. Maar de Gemeenschapsminister zegt hierop dat deze bepaling is ingegeven wegens het feit dat een groot deel van de gemeenten die zware financiële moeilijkheden hebben zich situeren bij de gemeenten met 15000 tot 20000 inwoners. Het is noodzakelijk dat voor deze gemeenten het toezicht bij de Executieve blijft wil men het wettelijk vereist begrotingsevenwicht bereiken in 1988. De Executieve kan deze bevoegdheid echter aan de gouverneur delegeren voor de categorieën van gemeenten die zij bepaalt.

Door de heren Vankeirsbilck en Deloor wordt een amende-

ment ingediend om de gemeenten die in toepassing van artikel 130 van de gemeentewet zijn ingedeeld bij een klasse van meer dan 15000 inwoners aan de voogdij van de Executieve te onttrekken en deze terug onder de voogdij van de gouverneur te brengen. De indieners stellen dat de herklassering van gemeenten geengevolgen mag hebben met betrekking tot de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeenten. Het amendement van de heren Vankeirsbilck en Deloor luidt als volgt :

„In 1°, a) de woorden „of met toepassing van artikel 130 van de gemeentewet zijn ingedeeld bij een klasse van meer dan 15000 inwoners” schrappen en vervangen door „meer dan 15000 inwoners tellen”.

De heer Tant dient een amendement in om de huidige toestand te behouden en de gemeenten met minder dan 20000 inwoners onder het administratief toezicht te laten van de gouverneur.

Het amendement van de heer Tant luidt als volgt : „In artikel 5, 1°, a) het cijfer „15000” vervangen door „20.000”.

Een lid wijst erop dat de schorsing niet aan de gemeenteraad wordt medegedeeld zelfs wanneer het gaat om een aanvankelijk besluit van de gemeenteraad. In dit verband geeft het lid als voorbeeld een gemeenteraad die beslist tot het uitvoeren van een openbaar werk. Het college wijst het werk toe en laat het ten onrechte uitvoeren. De oppositie dient hiertegen klacht in doch het werk is inmiddels uitgevoerd. Er komt een schorsing doch deze wordt zoals hoger gesteld niet aan de gemeenteraad medegedeeld. De Gemeenschapsminister onderstreept dat in de tekst staat dat er „onverwijld kennis moet gegeven worden”. In ditzelfde verband vraagt een lid dat wanneer van een schorsing door de gouverneur aan de gemeenteraad kennis moet gegeven worden dit uitdrukkelijk moet vermeld zijn in het schorsingsbesluit.

De Gemeenschapsminister deelt mede dat dit gewoonlijk in een dergelijk besluit van de gouverneur vermeld staat. Hierbij aansluitend wijst een lid er op dat de rechten van het raadslid altijd verzekerd zijn door het inzagerecht dal elk gemeenteraadslid gewaarborgd wordt op basis van artikel 69, derde lid, van de gemeentewet.

Door de heer Desseyn wordt volgend amendement ingediend :

De tekst onder 2° vervangen door wat volgt :

„Wanneer de provinciegouverneur zijn goedkeuring onthoudt, kan de betrokken gemeente in beroep gaan bij de Executieve binnen een termijn van dertig dagen na de betekening van het niet-goedkeuringsbesluit door de provinciegouverneur. De Executieve neemt een gemotiveerde beslissing in beroep. Binnen een termijn van vijftig dagen na het inkomen van het beroep geeft de Executieve kennis van haar beslissing aan de betrokken gemeente en aan de provinciegouverneur.

Wanneer binnen deze termijn van geen beslissing kennis wordt gegeven, blijft het niet-goedkeuringsbesluit door de provinciegouverneur gehandhaafd.”

Een lid wijst er op dat de beroepsmogelijkheid enkel bestaat voor de gemeenten van 15000 en minder inwoners. De gemeenten met meer dan 15000 inwoners kunnen niet in beroep gaan bij de Executieve. De Gemeenschapsminister stelt daar tegenover dat deze regeling nu ook bestaat in de gemeentewet en dat de Executieve meestal ook strenger oordeelt.

Het ‘amendement van de Executieve wordt aangenomen met 9 stemmen bij 1onthouding.

Het amendement van de heer Desseyn wordt goedgekeurd met 5 stemmen tegen 4 bij 1 onthouding.

Het amendement van de heren Vankeirsbilck en Deloor wordt aangenomen met 9 stemmen bij 1 onthouding.

Het geamendeerd artikel 5 wordt goedgekeurd met 7 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding.

Artikel 6

Een amendement van de Executieve wil met het oog op eenvormige terminologie in punt 2° het woord „beambte” vervangen door de woorden „titularis van de bediening”. Deze term kan gebruikt worden zowel voor een ambtenaar als voor de gemeentesecretaris of de gemeenteontvanger en is in overeenstemming met artikel 85bis van de gemeentewet.

De heer G. Temmerman stelt bij dit amendement voor in 2°, tweede alinea, derde lijn, het woord „dezelfde” te vervangen door het woord „deze”, om te vermijden dat „binnen dezelfde termijn” zou geïnterpreteerd worden als „binnen nog eens vijftig dagen”. De Gemeenschapsminister antwoordt dat ook de Raad van State de woorden „binnen dezelfde termijn” gebruikt.

Gevraagd werd waarom het artikel niet bepaalt dat de beslissing van de Executieve met redenen moet omkleed zijn. Het antwoord van de Gemeenschapsminister luidt als volgt :

a) Telkens de Executieve in beroep uitspraak doet, moet deze beslissing met reden omkleed worden.

b) Indien de Executieve binnen de voorgeschreven termijn van geen beslissing kennis geeft, wordt het betrokken besluit geacht niet te zijn goedgekeurd. Dit mag nochtans niet leiden tot een procédé dat ontaard tot een middel voor de toezichthoudende overheden om zich systematisch of willekeurig te onttrekken aan het reële onderzoek van de vraag of de hun onderworpen beslissingen al dan niet voor goedkeuring vatbaar zijn.

c) In alle gevallen staat voor de erbij betrokken partijen beroep open bij de Raad van State.

Op dit artikel wordt door de heer Desseyn een amendement ingediend, luidend als volgt :

Dit artikel vervangen door de volgende tekst :

„In afwijking van artikel 85, tweede en derde lid, van de gemeentewet, gelden in het Vlaamse Gewest de volgende bepalingen :

1° De in dat artikel bedoelde goedkeuringsbevoegdheid wordt uitgeoefend door de Bestendige Deputatie, die haar beslissing neemt en van die beslissing aan de betrokken gemeente en aan de titularis van de bediening kennis geeft binnen een termijn van vijftig dagen nadat het gemeenteraadsbesluit bij het provinciaal gouvernement is ingekomen.

Wanneer binnen de gestelde termijn van geen beslissing kennis wordt gegeven, wordt de Bestendige Deputatie geacht de vereiste goedkeuring te hebben gegeven.

2° De Raad kan bij de Executieve beroep instellen tegen de niet-goedkeuring van het gemeenteraadsbesluit binnen een termijn van dertig dagen na de kennisgeving die hem ervan wordt gedaan.

De titularis van de bediening kan bij de Executieve beroep instellen tegen het goedkeuringsbesluit door de Bestendige

Deputatie binnen een termijn van dertig dagen na de kennisgeving die hem ervan wordt gedaan.

In geval van stilzwijgende goedkeuring of bij ontstentenis van kennisgeving overeenkomstig het bepaalde in 1°, kan de titularis van de bediening bij de Executieve beroep instellen tegen het gemeenteraadsbesluit binnen een termijn van dertig dagen te rekenen vanaf de honderdste dag na de datum ervan.

De Executieve neemt een gemotiveerde beslissing in beroep. Binnen een termijn van vijftig dagen na het indienen van het beroep geeft de Executieve kennis van haar beslissing aan de betrokken gemeente, aan het provinciaal gouvernement en aan de titularis van de bediening.

Wanneer binnen deze termijn van geen beslissing kennis wordt gegeven, blijft het besluit waartegen een beroep werd ingesteld, gehandhaafd.”

Dit amendement, verklaart de indiener, ligt in de lijn van de voorgaande : zo de bestendige deputatie niet beslist, blijft de beslissing van de gemeenteraad gehandhaafd. Men moet rekening houden met een mogelijke onwil van een gemeentebestuur om een beslissing door te sturen.

De Gemeenschapsminister merkt op dat een gemeentebestuur nu ook een beslissing kan laten liggen. Bij een beslissing die bij voorraad uitvoerbaar is kan de straf niet definitief zijn zolang de mogelijkheden van beroep niet zijn uitgeput.

De heer Desseyn stelt de vraag of men kan in beroep gaan bij de Executieve tegen een niet door de Bestendige Deputatie genomen beslissing ?

De Gemeenschapsminister antwoordt dat dit volgens de vaste rechtspraak van de Raad van State wel mogelijk is. Daarenboven vervalt in de toekomst de willekeur van de gemeentebesturen. Het verplicht doorsturen van de besluiten van de gemeenteoverheid is opgenomen in artikel 8 van dit decreet.

De heer Temmerman stelt een amendement voor om in het tweede lid de woorden „titularis van de bediening” te vervangen door „beambte” om in indiening te vervangen door „beambte” om in overeenstemming te zijn met artikel 85 van de gemeentewet.

Het amendement van de Executieve wordt goedgekeurd met 9 stemmen bij 1 onthouding.

Het amendement van de heer Desseyn wordt aangenomen met 5 stemmen tegen 4 bij 1 onthouding.

De amendementen van de heer Temmerman vervallen.

Het geamendeerde artikel 6 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 2.

Artikel 7

Een amendement van de Executieve op dit artikel luidt :

„Dit artikel vervangen door de volgende bepaling : „Artikel 7 – In afwijking van artikel 85bis van de gemeentewet gelden in het Vlaamse Gewest de volgende bepalingen :

1°. Indien de titularis van de bediening bezwaar inbrengt, is artikel 6 van dit decreet van toepassing.

2° In de andere gevallen zijn de artikelen 8 en 9 van dit decreet van toepassing.”

Het gebruik van een eenvormige procedure is ook hier de verantwoording van het amendement.

Zoals voor artikel 6, stelt de heer G. Temmerman bij amendement voor het woord „dezelfde” in 2°, tweede alinea, te vervangen door „deze”. Ook wenst hij de woorden „titularis van de bediening” te vervangen door de term „beambte” om in overeenstemming te blijven met artikel 85 van de gemeentewet.

Het amendement van de Executieve wordt eenparig aangenomen. Wegens de nieuwe tekst vervalt het amendement Temmerman.

Het geamendeerde artikel 7 wordt eenparig goedgekeurd.

Artikel 8

In dit artikel stelt de Executieve meerdere wijzigingen van het ontwerp voor :

In punt 1° de woorden „Van de in dat artikel bedoelde besluiten van een gemeenteoverheid” vervangen door de woorden „Van de besluiten van de gemeenteraad”.

Er kan niet a priori vastgesteld worden welke besluiten van de gemeenteraad de wet schenden of het algemeen belang schaden. Vandaar dit amendement.

In punt 2° dient de tekst vervangen te worden door wat volgt :

„2° Het schorsingsbesluit moet worden genomen en kennis ervan gegeven aan de gemeente binnen een termijn van vijftig dagen na het inkomen van het besluit van de gemeenteoverheid bij het provinciaal gouvernement.”

En ook de tekst van punt 3° zou aldus gewijzigd worden :

„3° De gemeenteoverheid die een geschorst besluit rechtvaardigt moet deze beslissing, op straffe van nietigheid van het geschorst besluit, binnen een termijn van dertig dagen na het treffen ervan aan het provinciaal gouvernement zenden.”

Het streven naar eenvormigheid van termijnen van beslissing van kennisgeving geeft aanleiding tot de laatste twee amendementen.

Op vraag van een lid verduidelijkt de Gemeenschapsminister dat met „besluit van de gemeenteoverheid” bedoeld wordt in punt 2° de beslissingen van de gemeenteraad, deze van het college van burgemeester en schepenen en de besluiten van de burgemeester. Het schorsingsbesluit moet medegedeeld worden aan de raad, het college of de burgemeester naar gelang de overheid die het geschorste besluit nam. In geval het geschorste besluit een rechtstreekse invloed heeft op een beslissing genomen door een ander orgaan (bij voorbeeld de gemeenteraad) wordt de bestaande praktijk bevestigd dat in dit geval ook de gemeenteraad kennis krijgt van het schorsingsbesluit. Tevens stelt de Gemeenschapsminister dat meldingsplicht alleen geldt voor de beslissingen van de gemeenteraad en niet voor beslissingen van het college van burgemeester en schepenen en de burgemeester. De gouverneur kan echter altijd de kennisgeving aan de raad opleggen.

Een amendement van de heer Desseyn voorziet volgende tekst :

In afwijking van artikel 86,2e 3e en 4e lid van de gemeentewet, gelden in het Vlaamse Gewest de volgende bepalingen :

1° Van de besluiten van de gemeenteraad moet binnen een termijn van dertig dagen na het treffen ervan een voor eensluidend verklaard afschrift aan het provinciaal gouvernement worden gezonden.

2° Wanneer de provinciegouverneur van oordeel is dat een beslissing van de gemeenteoverheid voor vernietiging in aanmerking komt zonder voorafgaande schorsing, geeft hij daarvan kennis aan de Executieve en aan de gemeente binnen een termijn van dertig dagen na het inkomen ervan bij het provinciaal gouvernement.

3° De provinciegouverneur neemt een gemotiveerde beslissing tot schorsing en geeft kennis ervan aan de gemeente en aan de Executieve binnen een termijn van vijftig dagen na het inkomen van het besluit van de gemeenteoverheid bij het provinciaal gouvernement.

4° De gemeenteoverheid die de geschorste beslissing heeft genomen, moet van het schorsingsbesluit akte nemen en de geschorste beslissing ofwel intrekken ofwel rechtvaardigen en handhaven. Van dit besluit wordt kennis gegeven aan het provinciaal gouvernement binnen een termijn van vijftig dagen nadat het schorsingsbesluit bij de gemeente is ingekomen. Bij ontstentenis van dergelijke kennisgeving wordt de gemeenteoverheid geacht akte van het schorsingsbesluit te hebben genomen en de geschorste beslissing te hebben ingetrokken.

5° De provinciegouverneur geeft binnen een termijn van dertig dagen na de ontvangst ervan, kennis aan de Executieve van de beslissing waarbij een gemeenteoverheid een geschorst besluit handhaaft.

De indiener is van oordeel dat de Executieve de vernietigingsbevoegdheid moet krijgen ; bovendien kan het vernietigingsbesluit van de gouverneur door de Executieve worden tenietgedaan.

De gemeenteraad moet akte nemen van het schorsingsbesluit van de gouverneur doch moet zijn besluit kunnen handhaven.

De Gemeenschapsminister merkt op dat de eerste opmerking van de indiener strijdig is met de beleidsverklaring van de Executieve ; hierin verzet deze zich tegen een nieuwe centralisatie van de voogdij ; het tussenniveau van de gouverneur is belangrijk. In het 2° van zijn amendement zou de heer Desseyn, als hij in zijn tekst gevolgd werd, een nieuwe procedure invoeren. De artikelen 86 en 87 van de gemeentewet moeten als één artikel worden gelezen. Door de amendementen van de heer Desseyn zou er echter een nieuwe fase worden ingevoerd.

Het amendement sub 3° is in strijd met wat er nu bestaat : de gouverneur moet thans zijn beslissing niet motiveren tegenover de regering of de Executieve. Een omzendbrief geeft de gouverneur zijn eigen bevoegdheid.

Sub 4° merkt de minister op dat „akte nemen” betekent : kennis nemen. Nu krijgt de beslissing geen verdere uitwerking. Wenst de gemeente haar beslissing niet te verantwoorden, dan kunnen daar redenen toe zijn : als er bepaalde rechten voor derden ontstaan zijn, moet men voorzichtig zijn.

Uit het gebruik van de term „akte nemen” blijkt dat de gemeente niet instemt met het schorsingsbesluit. „Handhaven” duidt er op dat ze haar beslissing ook verantwoordt.

Een lid stelt hierbij aansluitend de vraag of een gemeente een geschorst besluit kan intrekken ? De Gemeenschapsminister antwoordt hierop bevestigend doch wijst er meteen op dat de gemeente moet voorzichtig zijn want het intrekken van een beslissing kan een eis tot schadestelling doen ontstaan. Een ander lid stelt dat een geschorste beslissing altijd mag ingetrokken worden. Een eis tot schadeloosstelling ontstaat niet omdat de gemeente haar beslissing heeft ingetrokken maar wel omdat zij een fout gemaakt heeft.

Een lid vraagt of er terzake rechtspraak is van de Raad van State wanneer de gemeente bij een regelmatige schorsing haar besluit intrekt en er rechten van derden ontstaan.

De Gemeenschapsminister antwoordt als volgt :

1) Dergelijke rechtspraak bestaat niet bij de Raad van State maar wel bij de Burgerlijke Rechtbank.

2) Uit ervaring is gebleken dat de schorsing een belangrijke procedure is.

3) Wat de intrekking van de beslissingen betreft, heeft de heer Gilson, Minister van Binnenlandse Zaken, in 1962 gesteld dat de gemeenteoverheden, wier beslissing regelmatig geschorst is, deze voortaan kunnen intrekken, zelfs wanneer daarbij rechten aan derden zijn verleend ; in dit geval echter is de intrekking gesteund op een regelmatige schorsing – dit wil zeggen de schorsing bij een behoorlijk met redenen omkleed besluit, genomen binnen de termijn – en mag zij dus slechts geschieden nadat de gemeenteoverheid van de schorsing kennis heeft genomen ; het is aan te bevelen dat de kennisgeving van de schorsing en de intrekking in dezelfde beslissing opgenomen worden. Evenzo kunnen voortaan de wijzigingen, welke de gemeenteoverheid in haar beslissing kan aanbrengen bij de kennisneming van de schorsing, de intrekking van de bepalingen waarbij rechten aan derden verleend worden behelzen.

De intrekking van een beslissing kan ernstige gevolgen hebben en de gemeenteoverheden moeten terzake voorzichtig zijn.

4) Indien de gemeente de beslissing van de gemeenteraad niet instuurt binnen de 30 dagen heeft het besluit toch uitwerking. Het niet ingezonden gemeenteraadsbesluit kan door de toezichthoudende overheid steeds opgevraagd worden. De termijn van schorsing of vernietiging begint pas te lopen nadat het opgevraagd besluit bij het provinciaal gouvernement is ingekomen.

5) Aan de gouverneurs zullen richtlijnen gestuurd worden teneinde eenvormigheid te bekomen bij de toepassing.

Een lid wenst te weten of de gouverneur, voor gemeenten beneden de 10000 inwoners, de schorsings- en vernietigingsbevoegdheid bezit. De Gemeenschapsminister antwoordt hierop bevestigend.

De amendementen van de Executieve op het artikel 8, 1°, 2° en 3° worden eenparig aangenomen.

De heer Desseyn trekt zijn amendementen in op de artikelen 8 en 9.

Het geamendeerde artikel 8 wordt eenparig aangenomen.

Artikel 9

Ook voor dit artikel worden door de Executieve meerdere amendementen ingediend.

Om verwarring te voorkomen dient de terminologie in overeenstemming te worden gebracht met deze opgenomen in de artikelen 111 en 130 van de gemeentewet. Daarom moet in 1°, a), laatste volzin het woord „categorieën” vervangen worden door het woord „klassen”.

In een streven naar eenvormigheid van termijnen van beslissing en kennisgeving moet de tekst van 2° vervangen worden door wat volgt :

„2° In geval van schorsing moet het vernietigingsbesluit

worden genomen en kennis ervan gegeven aan de gemeente binnen de vijftig dagen nadat het besluit van de gemeenteoverheid tot handhaving van het geschorst besluit bij het provinciaal gouvernement is ingekomen.”

En voor de eenvormigheid met de termijn voorzien in 2°, moet 3° weggelaten worden. De nummering van 4° moet dan door 3° aangepast worden.

Een amendement van de heren Vankeirsbilck en De Loor stelt voor ;

In 1° a) de woorden schrappen „of met toepassing van artikel 130 van de gemeentewet zijn ingedeeld bij een klasse van meer dan 15000 inwoners” en vervangen door „meer dan 15000 inwoners tellen”.

Als motivatie wordt gegeven dat de herklassering van gemeenten geen gevolgen mag hebben met betrekking tot de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeenten.

Een amendement van de heer Desseyn luidt als volgt :

„In afwijking van artikel 87 van de gemeentewet, gelden in het Vlaamse gewest de volgende bepalingen :

1° De in dat artikel bedoelde vernietigingsbevoegdheid wordt uitgeoefend door de Executieve.

2° De Executieve neemt een gemotiveerde beslissing tot vernietiging en geeft kennis ervan aan de gemeente en aan de provinciegouverneur binnen een termijn van vijftig dagen, te rekenen vanaf de datum dat de kennisgeving door de provinciegouverneur is ingekomen bij de Executieve, overeenkomstig het bepaalde in 2e, 3e en 5e van het artikel 8.

3° De Executieve neemt een gemotiveerde beslissing tot vernietiging en geeft kennis ervan aan de gemeente en aan de provinciegouverneur, binnen een termijn van vijftig dagen te rekenen vanaf de datum dat de beslissing van de gemeenteoverheid die de wet schendt of het algemeen belang schaadt bij de Executieve is ingekomen, in de gevallen niet bedoeld in artikel 8, 2°, 3° en 5°.

Bij ontstentenis van de kennisgevingen binnen de termijnen bepaald in 2° en 3° van dit artikel, zijn de bedoelde beslissingen van de gemeenteoverheid niet meer vatbaar voor vernietiging door de Executieve en zijn de schorsingen opgeheven die eraan zijn voorafgegaan.

Nadien kunnen de besluiten van de gemeenteoverheid, behoudens beroep bij de Raad van State, alleen door de wetgevende macht worden vernietigd”.

Zoals reeds geciteerd bij artikel 8 trekt de heer Desseyn zijn amendement op artikel 9 in.

De amendementen op artikel 9, 1°, 2°, 3° en 4° worden eenparig goedgekeurd.

Het amendement van de heren Vankeirsbilck en Deloor wordt eenparig aangenomen.

Het geamendeerd artikel 9 wordt eenparig goedgekeurd.

Artikel 10

Bij dit artikel stelt de Executieve voor de tekst van artikel 10, 1° te vervangen door wat volgt :

„1° Ook de Executieve kan de provinciegouverneur met de aanstelling van commissarissen als bedoeld in dat artikel gelasten”.

De Executieve moet immers in geval van ernstig verzuim op de medewerking van de provinciegouverneurs kunnen rekenen.

Bovendien wil de Executieve de tekst van artikel 10, 2°, weggelaten en vervangen door de tekst van artikel 10, 3°, omdat, door aanpassing van artikel 10, 1°, de tekst van artikel 10, 2° vervalt.

De nummering van artikel 10, 3° moet dan ook worden weggelaten.

Bij de bespreking van dit artikel wenst een lid de oorspronkelijk ke tekst waarin de Executieve zelf een regeringscommissaris kan zenden te behouden. De Gemeenschapsminister deelt echter mede dat dit in de oorspronkelijke tekst stond doch in de Executieve niet aanvaard was geworden. Daarenboven moet men die mogelijkheid niet geven aan de Executieve omdat men deze niet in de eerste lijn wil laten tussenkomen. Men moet ook in het gewest de Gouverneur evalueren hetgeen overeenstemt met de filosofie die ook in het Investeringsfonds gehuldigd werd.

De amendementen van de Executieve op artikel 10, en het geamendeerd artikel 10 worden eenparig goedgekeurd.

Artikel 11

De Executieve stelt voor de tekst van artikel 11 eerste en tweede lid te vervangen door wat volgt :

„Bij ontstentenis van kennisgeving van een beslissing binnen een termijn van vijftig dagen na het inkomen van het in dat artikel bedoelde besluit van de gemeenteraad bij het provinciaal gouvernement, wordt de Bestendige Deputatie geacht dat besluit niet te hebben goedgekeurd.

De gemeenteraad, de ambtenaar van de burgerlijke stand en de beambten kunnen bij de Executieve beroep instellen tegen de beslissing van de Bestendige Deputatie binnen een termijn van dertig dagen na de kennisgeving die hun ervan gedaan wordt.

Ingeval van stilzwijgende niet-goedkeuring overeenkomstig het bepaalde in het vorig lid, kan de raad en de ambtenaar van de burgerlijke stand bij de Executieve beroep instellen binnen een termijn van dertig dagen te rekenen vanaf het verstrijken van de in het vorige lid bepaalde termijn van vijftig dagen.

De Executieve dient zich over het beroep uit te spreken binnen een termijn van 50 dagen na het inkomen ervan en binnen dezelfde termijn de betrokken partijen van de beslissing in beroep kennis te geven. Wanneer binnen deze termijn van geen beslissing kennis wordt gegeven, wordt het betrokken besluit van de gemeenteraad geacht niet te zijn goedgekeurd.”

Deze tekstwijziging wordt voorgesteld om tegemoet te komen aan een bemerking van de Raad van State.

De heer D esseyen stelt volgend amendement voor : „In afwijking van artikel 93,4e en 5e lid van de gemeentewet, gelden in het Vlaamse Gewest de volgende bepalingen :

De in dat artikel bedoelde goedkeuringsbevoegdheid wordt uitgeoefend door de Bestendige Deputatie, die haar beslissing neemt en van die beslissing aan de gemeente, de ambtenaar van de burgerlijke stand en de betrokken beambten kennis geeft binnen een termijn van vijftig dagen nadat het gemeenteraadsbesluit bij het provinciaal gouvernement is ingekomen.

Wanneer binnen de gestelde termijn van geen beslissing

kennis wordt gegeven, wordt de Bestendige Deputatie geacht de vereiste goedkeuring te hebben gegeven.

De gemeenteraad, de ambtenaar van de burgerlijke stand en de betrokken beambten kunnen bij de Executieve beroep instellen tegen de beslissing van de Bestendige Deputatie binnen een termijn van dertig dagen na de kennisgeving die hen ervan wordt gedaan.

Ingeval van stilzwijgende goedkeuring overeenkomstig het bepaalde in het eerste lid, kunnen de betrokken beambten bij de Executieve beroep instellen tegen het **gemeenteraadsbesluit** binnen een termijn van dertig dagen te rekenen vanaf het **verstrijken** van de in het vorige lid bepaalde termijn van 50 dagen.

De Executieve neemt een gemotiveerde beslissing in beroep. Binnen een termijn van vijftig dagen na het indienen van het beroep geeft de Executieve kennis van haar beslissing aan alle betrokken partijen. Wanneer binnen deze termijn van geen beslissing kennis wordt gegeven, blijft het besluit waartegen het beroep werd ingesteld, gehandhaafd.”

De heer G. Temmerman stelt voor in artikel 11 de woorden „binnen dezelfde termijn” te vervangen door „binnen deze termijn”.

De Executieve verzet zich tegen het amendement van de heer Desseyn. Daarop bevestigt de heer Desseyn dat hij zijn amendement handhaaft als subamendement op het amendement van de Executieve. Het amendement van de Executieve wordt eenparig aangenomen. Het subamendement van de heer Desseyn wordt aangenomen met 5 stemmen voor en 4 tegen. Het amendement van de heer Temmerman vervalt diensgevolge. Het aldus geamendeerde artikel 11 wordt aangenomen met 7 stemmen voor en 2 tegen.

Artikel 12

Het artikel 12 wordt eenparig aangenomen.

Artikel 13

Op artikel 13 is er een amendement van de Executieve, luidend als volgt :

„Artikel 13 — In afwijking van artikel 99 van de gemeentewet gelden in het Vlaamse Gewest de bepalingen van de artikel 8, 2°, 3° en artikel 9 van dit decreet”.

Uitsluitend de schorsing voor de tijd van drie maanden en meer is onderworpen aan de goedkeuring.

Een amendement van de heer J. Desseyn dat tot doel had dit artikel te schrappen, vervalt door de intrekking van zijn amendementen op de artikelen 8 en 9.

Het amendement van de Executieve, dat dus de nieuwe tekst wordt van artikel 13, wordt eenparig aangenomen.

Artikel 14

Een amendement van de Executieve op dit artikel, luidt als volgt :

„In afwijking van artikel 109, derde, vijfde, zesde lid, tweede volzin, zevende en achtste lid van de gemeentewet gelden in het Vlaamse Gewest de bepalingen van artikel 6 van dit decreet.

De Executieve verantwoordt haar amendement door er op te wijzen dat de goedkeuring vereist is krachtens artikel 109 van de gemeentewet. Bij toepassing van artikel 6 van dit decreet wordt naar eenvormigheid in de procedure gestreefd.”

Dit amendement, dat de oorspronkelijke tekst van artikel 14 vervangt, wordt eenparig aangenomen.

Artikel 15

Op dit artikel is er een amendement van de Executieve, luidend als volgt :

„In afwijking van artikel 109, zesde lid, derde volzin, van de gemeentewet gelden in het Vlaamse Gewest de volgende bepalingen :

1° In de laatste volzin wordt het woord „Koning” vervangen door het woord „Executieve”.

2° De Executieve dient zich over het beroep uit te spreken binnen een termijn van vijftig dagen na het inkomen ervan, en binnen dezelfde termijn de betrokken partijen van de beslissing in beroep kennis te geven. Wanneer binnen deze termijn van geen beslissing kennis wordt gegeven, wordt het betrokken besluit van de gemeenteraad geacht niet te zijn goedgekeurd”.

Met deze aanpassing wil men streven naar eenvormigheid van termijnen en procedures.

Op artikel 15 is er volgend amendement van de heer Desseyn :

Artikel 15, 2° vervangen als volgt :

„De Executieve neemt een gemotiveerde beslissing in beroep. Binnen een termijn van vijftig dagen na het inkomen van het beroep geeft de Executieve kennis van haar beslissing aan alle betrokken partij en.

Wanneer binnen deze termijn van geen beslissing kennis wordt gegeven wordt de genomen maatregel door de provinciegouverneur geacht te zijn goedgekeurd.”

Het amendement van de Executieve wordt eenparig aangenomen ; het amendement van de heer Desseyn wordt aanvaard met 5 stemmen tegen⁴. Het aldus geamendeerde artikel 15 krijgt 7 stemmen voor en 2 tegen

Artikel 16

Op artikel 16 is er een amendement van de Executieve, luidend als volgt :

„In afwijking van artikel 111, § 1 van de gemeentewet gelden in het Vlaamse Gewest de volgende bepalingen :

1° De goedkeuring dient door de provinciegouverneur gegeven te worden binnen een termijn van vijftig dagen nadat het besluit bij het provinciaal gouvernement is ingekomen en binnen dezelfde termijn de betrokken gemeente van de getroffen beslissing kennis te geven.

Wanneer binnen de gestelde termijn van geen beslissing kennis wordt gegeven, wordt de provinciegouverneur geacht de vereiste goedkeuring te hebben verleend. De provinciegouverneur dient zijn beslissing te motiveren wanneer hij zijn goedkeuring onthoudt.

2° Wanneer de provinciegouverneur zijn goedkeuring ont-

houdt, kan de betrokken gemeente en de titularis van de bediening in beroep gaan bij de Executieve binnen een termijn van dertig dagen na de betekening van het niet-goedkeuringsbesluit door de provinciegouverneur.

De Executieve dient zich over het beroep uit te spreken binnen een termijn van vijftig dagen na het inkomen ervan en binnen dezelfde termijn de betrokken gemeente van de beslissing in beroep kennis te geven. Wanneer binnen deze termijn van geen beslissing wordt kennis gegeven is de goedkeuring verworven. De Executieve dient haar beslissing te motiveren wanneer zij haar goedkeuring onthoudt”.

De Executieve wil eenvormige procedures voor het geldelijk statuut van het gemeentepersoneel.

Een subamendement van de heer Desseyn op deze tekst luidt als volgt :

„In artikel 16, de tekst onder 2° vervangen als volgt : „Wanneer de provinciegouverneur zijn goedkeuring onthoudt, kan de betrokken gemeente in beroep gaan bij de Executieve binnen een termijn van dertig dagen na de betekening van het niet-goedkeuringsbesluit door de provinciegouverneur. De Executieve neemt een gemotiveerde beslissing in beroep. Binnen een termijn van vijftig dagen na het inkomen van het beroep geeft de Executieve kennis van haar beslissing aan de betrokken gemeente en aan de provinciegouverneur. Wanneer binnen deze termijn van geen beslissing kennis wordt gegeven, blijft het niet-goedkeuringsbesluit door de provinciegouverneur gehandhaafd.”

Het amendement van de Executieve wordt eenparig aangenomen. Het subamendement van de heer Desseyn krijgt 5 stemmen voor en 4 tegen. Het aldus geamendeerde artikel 16 wordt aangenomen met 7 stemmen voor en 2 tegen.

Artikel 17

Het artikel 17 wordt door een amendement van de Executieve ingevoegd. Dit amendement luidt als volgt :

„Artikel 17 : In afwijking van artikel 114bis van de gemeentewet gelden in het Vlaamse Gewest de bepalingen van artikel 6 van dit decreet.”

De Executieve beoogt ook eenvormige procedures inzake tuchtregeling.

Dit amendement van de Executieve alsmede het geamendeerd artikel 17 worden unaniem aangenomen.

Artikel 18

Het artikel 18 wordt door een amendement van de Executieve ingevoegd. Het luidt als volgt :

„Artikel 18 — In afwijking van artikel 122, eerste lid van de gemeentewet gelden in het Vlaamse Gewest de bepalingen van artikel 16 van dit decreet.”

Ook hier wil de Executieve eenvormige procedures voor het geldelijk statuut.

Het amendement en het artikel 18 worden eenparig aangenomen.

Artikel 19

Het artikel 19 wordt door een amendement van de Executieve

ve ingevoegd. Het luidt als volgt :

„Artikel 19 — In afwijking van het artikel 125, § 2 en 3 van de gemeentewet gelden in het Vlaamse Gewest de volgende bepalingen :

1° Bij ontstentenis van kennisgeving van een beslissing binnen een termijn van vijftig dagen na het inkomen van de ingevolge § 2 van dat artikel aan de goedkeuring van de provinciegouverneur onderworpen besluiten bij het provinciaal gouvernement wordt de provinciegouverneur geacht dat besluit niet te hebben goedgekeurd.

De raad en de titularis van de bediening kunnen bij de Executieve beroep instellen tegen de beslissing van de provinciegouverneur binnen een termijn van dertig dagen na de kennisgeving die hun ervan gedaan wordt. In geval van stilzwijgende niet-goedkeuring, kan de raad bij de Executieve beroep instellen binnen een termijn van dertig dagen vanaf het verstrijken van de termijn van vijftig dagen na het inkomen van het aan de goedkeuring van de provinciegouverneur onderworpen besluiten

2° De goedkeuring van de beslissingen waarbij de burgemeester een agent van de plaatselijke politie schorst, wordt verleend door de Bestendige Deputatie.

Bij ontstentenis van kennisgeving van een beslissing binnen een termijn van vijftig dagen na het inkomen van de beslissing van de burgemeester bij het provinciaal gouvernement, wordt de Bestendige Deputatie geacht dat besluit niet te hebben goedgekeurd.

De burgemeester en de titularis van de bediening kunnen bij de Executieve beroep instellen tegen de beslissing van de Bestendige Deputatie binnen een termijn van dertig dagen na kennisgeving die ervan gedaan wordt. In geval van stilzwijgende niet-goedkeuring, kan de burgemeester bij de Executieve beroep instellen binnen een termijn van dertig dagen vanaf het verstrijken van de termijn van vijftig dagen na het inkomen van het aan de goedkeuring van de Bestendige Deputatie onderworpen besluit”.

De Executieve wil een zo groot mogelijke rechtszekerheid voor de titularis van de bediening evenals voor de gemeenten nastreven.

Op deze tekst is er een subamendement van de heer G. Temmerman, luidend als volgt :

„De woorden „titularis van de bediening” vervangen door „beambten.”

De heer Temmerman wil de tekst in overeenstemming brengen met artikel 85 van de Gemeentewet.

Een ander subamendement van de heer J. D. esseyen luidt als volgt :

„Artikel 19 — de tekst onder 1° wordt vervangen door hetgeen bepaald is onder 1° en 2° van het hierboven geamendeerd artikel 6 van dit decreet, met dien verstande dat de woorden „Bestendige Deputatie” vervangen worden door „provinciegouverneur”. De tekst onder 2° wordt vervangen door hetgeen bepaald is onder 1° en 2° van het geamendeerd artikel 6 van dit decreet, met dien verstande dat de woorden „het gemeenteraadsbesluit” vervangen worden door „het besluit van de burgemeester”, de woorden „betrokken gemeente” door „de burgemeester” en de woorden „de raad” door „de burgemeester”.

Het amendement van de Executieve wordt unaniem aangenomen. Het amendement van de heer Desseyen krijgt 5 stem-

men voor en 4 tegen. Het aldus geamendeerde artikel 19 wordt aangenomen met 7 stemmen voor en 2 tegen.

Artikel 20

Het artikel 20 wordt door een amendement van de Executieve ingelast. Het luidt als volgt :

„Artikel 20 — In afwijking van artikel 127bis § 1 van de gemeentewet gelden in het Vlaamse Gewest de bepalingen van artikel 16 van dit decreet.”

De Executieve wil ook hier eenvormige procedures voor het geldelijk statuut van het personeel.

Het amendement en het artikel 20 worden eenparig aangenomen.

Artikel 21

Het artikel 21 wordt door een amendement van de Executieve ingelast. Het luidt als volgt :

„Artikel 21 — In afwijking van artikel 127ter van de gemeentewet gelden in het Vlaamse Gewest voor de adjunct-commissarissen van politie de bepalingen van artikel 6 van dit decreet.”

De bedoeling is hier het nastreven van een zo groot mogelijke rechtszekerheid.

Het amendement en het artikel 21 worden eenparig aangenomen.

Artikel 22

Het artikel 22 wordt door een amendement van de Executieve ingelast. Het luidt als volgt :

„Artikel 22 — In afwijking van artikel 129 § 3 van de gemeentewet gelden in het Vlaamse Gewest voor de hoofdveldwachters de bepalingen van artikel 6 van dit decreet.”

Voor dit amendement geeft de Executieve dezelfde verantwoording als voor artikel 21, namelijk het nastreven van een zo groot mogelijke rechtszekerheid.

Het amendement en het artikel 22 worden eenparig aangenomen.

Artikel 23

Het artikel 23 wordt door een amendement van de Executieve ingelast. Het luidt als volgt :

„Artikel 23 — In afwijking van de artikelen 76, eerste lid, 109bis, 132, 133, 147bis, 147ter en 150 van de gemeentewet gelden in het Vlaamse Gewest de volgende bepalingen :

„De woorden „Koning” en Koninklijk Besluit” worden respectievelijk vervangen door „Executieve” en „Besluit van de Executieve”.

De Executieve stelt dat het administratief toezicht krachtens de bijzondere wet van 8 augustus 1980 uitgeoefend wordt door de gewesten.

Het amendement van de Executieve en het artikel 23 worden eenparig aangenomen.

Artikel 24

Een subamendement van de heren Desseyn en Verniers, oorspronkelijk bij artikel 23, wordt vernummerd tot 23bis en uiteindelijk tot 24.

Het luidt als volgt :

„Het inkomen van de beslissingen bij het provinciaal Gouvernement of bij de Executieve blijkt ofwel uit een aangetekende zending ofwel uit de schriftelijke ontvangstbevestiging welke het Gouvernement of de Executieve gehouden is toe te zenden Bij gebreke hiervan kan het register van inkomende post door de Gemeente ter inzage worden opgevraagd.

— De dag van inkomen, kennisgeving of betekening waarvan in dit decreet sprake is, wordt in de voorgeschreven termijn niet medegerekend.”

Het is de bedoeling van de indieners betwistingen omtrent de termijnen en de berekening ervan uit te sluiten.”

Het wordt verworpen met 7 stemmen tegen 2.

Artikel 24 (nieuw)

Het artikel 24 wordt door een amendement van de Executieve ingelast. Het luidt als volgt :

„Artikel 24 — Het decreet van 25 januari 1983 houdende vereenvoudiging van de procedure zoals bepaald bij artikel 76, 1°, van de gemeentewet wordt opgeheven”.

Op dit amendement is er een subamendement van de heren V. Vanderheyden, G. Temmerman en H. De Loor. Het luidt als volgt :

„Artikel 24 vervangen door de volgende tekst : „Met uitzondering van de in lid twee van artikel 7 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen bedoelde gemeenten, worden de in dit decreet aan de provinciegouverneur opgedragen bevoegdheden ten overstaan van de in het Nederlands taalgebied gelegen gemeenten van de provincie Brabant uitgeoefend door de provinciegouverneur of vice-gouverneur van Brabant naargelang wie van beiden deel uitmaakt van de Vlaamse cultuurgemeenschap.”

De indieners verantwoorden hun amendement door erop te wijzen dat het voor de hand ligt dat in het Nederlands taalgebied van de provincie Brabant het administratief toezicht uitsluitend door van de Vlaamse cultuurgemeenschap deel uitmakende overheden wordt uitgeoefend.

Drie andere amendementen van dezelfde leden vormen met dit eerste één geheel ; deze drie amendementen hebben een vernummering van de artikelen 24 en 25 naar 26 en 27 alsmede het vervangen van de tekst van artikel 25 tot doel.

Een discussie ontstaat niet over het principe van het subamendement maar over de juridische gevolgen ervan ; het zou namelijk een nieuwe indeling van het grondgebied tot gevolg hebben ; bovendien hebben de Gouverneur en de Vice-Gouverneur van Brabant wel onderscheiden taken en zou hun statuut dat in de taalwet in bestuurszaken werd vastgesteld, gewijzigd moeten worden.

Wegens het gevorderde uur wordt er afgesproken dat de indieners hun amendementen opnieuw ter bespreking zullen indienen in openbare vergadering terwijl thans over het amendement van de Executieve zal worden gestemd.

Het amendement van de Executieve en het nieuwe artikel 24 worden eenparig aangenomen.

Artikel 25

Het artikel 25 wordt door een amendement van de Executieve ingelast. Het luidt als volgt :

„**Artikel 25** — De gemeenteraadsbeslissingen genomen vóór de inwerkingtreding van dit decreet, blijven onderworpen aan de regelen die voor dat tijdstip van kracht waren.”

Het amendement en het artikel 25 worden eenparig aangenomen.

Artikel 26

Het artikel 26 wordt door een amendement van de Executieve ingelast. Het luidt als volgt :

„**Artikel 26** — Dit decreet treedt in werking de eerste dag van de maand volgend op die gedurende welke het in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt”.

Ter stemming gelegd, wordt het amendement van de Executieve aangenomen met 7 stemmen voor bij 2 onthoudingen, en bij de stemming over het artikel 26 wordt dezelfde uitslag genoteerd.

IV. Eindstemming

De stemming over het geheel van het decreet geeft 6 stemmen voor bij 2 tegen en 1 onthouding.

De Verslaggever,

E. VANKEIRSBILCK

De Voorzitter,

A. DENYS

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 107quater van de Grondwet.

Artikel 2

In afwijking van artikel 75, tweede en derde lid van de Gemeentewet, gelden in het Vlaamse Gewest de volgende bepalingen :

1° De beraadslagingen van de gemeenteraad worden door een onderzoek voorafgegaan telkens als de Executieve het geraden acht.

2° Ook de provinciegouverneur en de bestendige deputatie van de provincieraad kunnen een zodanig onderzoek gelasten telkens als de besluiten van de gemeenteraad door hen moeten worden goedgekeurd.

Artikel 3

In afwijking van artikel 76, eerste lid van de Gemeentewet, gelden in het Vlaamse Gewest de volgende bepalingen :

1° Het advies van de bestendige deputatie is niet vereist voor de in dat artikel bedoelde zaak.

De in dat artikel bedoelde goedkeuringsbevoegdheid wordt uitgeoefend door de provinciegouverneur, die zijn beslissing neemt en van die beslissing aan de betrokken gemeente kennis geeft binnen een termijn van vijftig dagen nadat het besluit bij het provinciaal gouvernement is ingekomen. De provinciegouverneur kan echter de eerste termijn met twintig dagen verlengen, indien hij, met vermelding van de redenen, vóór het verstrijken van de eerste termijn, ter kennis brengt dat hij slechts binnen de verlengde termijn uitspraak kan doen.

Wanneer binnen de gestelde termijn van geen beslissing kennis wordt gegeven, wordt de provinciegouverneur geacht de vereiste goedkeuring te hebben verleend.

De provinciegouverneur dient zijn beslissing te motiveren, wanneer hij zijn goedkeuring onthoudt.

2° Wanneer de provinciegouverneur zijn goedkeuring onthoudt, kan de betrokken gemeente in beroep gaan bij de Executieve binnen een termijn van dertig dagen na de betekening van het niet-goedkeuringsbesluit door de provinciegouverneur. De Executieve neemt een gemotiveerde beslissing in beroep.

Binnen een termijn van vijftig dagen na het inkomen van het beroep geeft de Executieve kennis van haar beslissing aan de betrokken gemeente en aan de provinciegouverneur. Wanneer binnen deze termijn van geen beslissing kennis wordt gegeven, blijft het niet-goedkeuringsbesluit door de provinciegouverneur gehandhaafd.

Artikel 4

In afwijking van artikel 82bis, § 2, van de gemeentewet, gelden in het Vlaamse Gewest de volgende bepalingen :

1° De in dat artikel bedoelde goedkeuringsbevoegdheid wordt uitgeoefend door de provinciegouverneur, die zijn beslissing neemt en van die beslissing aan de betrokken gemeente kennis geeft binnen een termijn van honderd dagen nadat het besluit bij het provinciaal gouvernement is ingekomen.

Wanneer binnen de gestelde termijn van geen beslissing kennis wordt gegeven, wordt de provinciegouverneur geacht de vereiste goedkeuring te hebben verleend.

De provinciegouverneur dient zijn beslissing te motiveren wanneer hij zijn goedkeuring onthoudt.

2° Wanneer de provinciegouverneur zijn goedkeuring onthoudt, kan de betrokken gemeente in beroep gaan bij de Executieve binnen een termijn van dertig dagen na de betekening van het niet-goedkeuringsbesluit door de provinciegouverneur. De Executieve neemt een gemotiveerde beslissing in beroep. Binnen een termijn van vijftig dagen na het inkomen van het beroep geeft de Executieve kennis van haar beslissing aan de betrokken gemeente en aan de provinciegouverneur. Wanneer binnen deze termijn van geen beslissing kennis wordt gegeven, blijft het niet-goedkeuringsbesluit door de provinciegouverneur gehandhaafd.

Artikel 5

In afwijking van artikel 84, § 1, van de gemeentewet, en artikel 71, § 1, van de wet van 14 februari 1961 voor economische expansie, sociale vooruitgang en financieel herstel, gelden in het Vlaamse Gewest de volgende bepalingen :

1° De goedkeuring van de besluiten van de gemeenteraad betreffende de in die artikelen bedoelde zaken worden verleend door :

a) de Executieve voor de gemeenten die overeenkomstig artikel III, § 1, van de gemeentewet meer dan 15.000 inwoners tellen. De Executieve kan deze bevoegdheid aan de provinciegouverneur delegeren voor de klassen van gemeenten die zij bepaalt ;

b) de provinciegouverneur voor de andere gemeenten.

De goedkeuring dient door de toeziende overheid gegeven te worden binnen een termijn van honderd dagen nadat het besluit bij de toeziende overheid is gekomen en binnen dezelfde termijn de betrokken gemeente van de getroffen beslissing kennis te geven. De toeziende overheid kan echter de eerste termijn met veertig dagen verlengen indien zij met vermelding van de redenen, vóór het verstrijken van de eerste termijn, ter kennis brengt dat zij slechts binnen de verlengde termijn uitspraak kan doen.

Wanneer binnen de gestelde termijn van geen beslissing kennis wordt gegeven, wordt de toeziende overheid geacht de vereiste goedkeuring te hebben verleend.

De toeziende overheid dient haar beslissing te motiveren wanneer zij haar goedkeuring onthoudt.

2° Wanneer de provinciegouverneur zijn goedkeuring onthoudt, kan de betrokken gemeente in beroep gaan bij de Executieve binnen een termijn van dertig dagen na de betekening van het niet-goedkeuringsbesluit door de provinciegouverneur. De Executieve neemt een gemotiveerde beslissing in beroep. Binnen een termijn van vijftig dagen na het inkomen van het beroep geeft de Executieve kennis van haar beslissing aan de betrokken gemeente en aan de provinciegouverneur. Wanneer binnen deze termijn van geen beslissing kennis wordt ge-

geven, blijft het niet-goedkeuringsbesluit door de provinciegouverneur gehandhaafd.

Artikel 6

In afwijking van artikel 85, tweede en derde lid, van de gemeentewet, gelden in het Vlaamse Gewest de volgende bepalingen :

1° De in dat artikel bedoelde goedkeuringsbevoegdheid wordt uitgeoefend door de Bestendige Deputatie, die haar beslissing neemt en van die beslissing aan de betrokken gemeente en aan de titularis van de bediening kennis geeft binnen een termijn van vijftig dagen nadat het gemeenteraadsbesluit bij het provinciaal gouvernement is ingekomen.

Wanneer binnen de gestelde termijn van geen beslissing kennis wordt gegeven, wordt de Bestendige Deputatie geacht de vereiste goedkeuring te hebben gegeven.

2° De raad kan bij de Executieve beroep instellen tegen de niet-goedkeuring van het gemeenteraadsbesluit binnen een termijn van dertig dagen na de kennisgeving die hem ervan wordt gedaan.

De titularis van de bediening kan bij de Executieve beroep instellen tegen het goedkeuringsbesluit door de Bestendige Deputatie binnen een termijn van dertig dagen na de kennisgeving die hem ervan wordt gedaan.

In geval van stilzwijgende goedkeuring of bij ontstentenis van kennisgeving overeenkomstig het bepaalde in 1°, kan de titularis van de bediening bij de Executieve beroep instellen tegen het gemeenteraadsbesluit binnen een termijn van dertig dagen te rekenen vanaf de honderdste dag na de datum ervan.

De Executieve neemt een gemotiveerde beslissing in beroep. Binnen een termijn van vijftig dagen na het indienen van het beroep geeft de Executieve kennis van haar beslissing aan de betrokken gemeente, aan het provinciaal gouvernement en aan de titularis van de bediening.

Wanneer binnen deze termijn van geen beslissing kennis wordt gegeven, blijft het besluit waartegen het beroep werd ingesteld, gehandhaafd.

Artikel 7

In afwijking van artikel 85bis, van de gemeentewet gelden in het Vlaamse Gewest de volgende bepalingen :

1° Indien de titularis van de bediening bezwaar inbrengt, is artikel 6 van dit decreet van toepassing.

2° In de andere gevallen zijn de artikelen 8 en 9 van dit decreet van toepassing.

Artikel 8

In afwijking van artikel 86 van de gemeentewet gelden in het Vlaamse Gewest de volgende bepalingen :

1° Van de besluiten van de gemeenteraad moet binnen een termijn van dertig dagen na het treffen ervan een voor eensluidend verklaard afschrift aan het provinciaal gouvernement worden gezonden.

2° Het schorsingsbesluit moet worden genomen en kennis ervan gegeven aan de gemeente binnen een termijn van vijftig

dagen na het inkomen van het besluit van de gemeenteverheid bij het provinciaal gouvernement.

3° De gemeenteverheid die een geschorst besluit rechtvaardigt moet deze beslissing, op straffe van nietigheid van het geschorst besluit, binnen een termijn van dertig dagen na het treffen ervan aan het provinciaal gouvernement zenden.

Artikel 9

In afwijking van artikel 87 van de gemeentewet gelden in het Vlaamse Gewest de volgende bepalingen :

1° De in dat artikel bedoelde vernietigingsbevoegdheid wordt uitgeoefend door :

a) de Executieve voor de gemeenten die overeenkomstig artikel 111, § 1, van de gemeentewet meer dan 15.000 inwoners tellen. De Executieve kan deze bevoegdheid aan de provinciegouverneur delegeren voor de klassen van gemeenten die zij bepaalt ;

b) de Executieve en de provinciegouverneur voor de andere gemeenten.

2° In geval van schorsing moet het vernietigingsbesluit worden genomen en kennis ervan gegeven aan de gemeente binnen de vijftig dagen nadat het besluit van de gemeenteverheid tot handhaving van het geschorst besluit bij het provinciaal gouvernement is ingekomen.

3° Het vernietigingsbesluit van de gouverneur kan, onverminderd de onmiddellijke toepassing ervan, door de Executieve worden teniet gedaan binnen een termijn van dertig dagen, te rekenen van de dag waarop bij een ter post aangetekend schrijven een afschrift ter kennisgeving aan de gemeente gezonden is.

Artikel 10

In afwijking van artikel 88 van de gemeentewet gelden in het Vlaamse Gewest de volgende bepalingen :

1° Ook de Executieve kan de provinciegouverneur met de aanstelling van commissarissen als bedoeld in dat artikel gelasten.

2° Het beroep waarvan sprake in het derde lid van dat artikel staat open bij de Executieve.

Artikel 11

In afwijking van artikel 93,4e en 5e lid van de gemeentewet, gelden in het Vlaamse Gewest de volgende bepalingen :

De in dat artikel bedoelde goedkeuringsbevoegdheid wordt uitgeoefend door de Bestendige Deputatie, die haar beslissing neemt en van die beslissing aan de gemeente, de ambtenaar van de burgerlijke stand en de betrokken beambten kennis geeft binnen een termijn van vijftig dagen nadat het gemeenteraadsbesluit bij het provinciaal gouvernement is ingekomen.

Wanneer binnen de gestelde termijn van geen beslissing kennis wordt gegeven, wordt de Bestendige Deputatie geacht de vereiste goedkeuring te hebben gegeven.

De gemeenteraad, de ambtenaar van de burgerlijke stand en de betrokken beambten kunnen bij de Executieve beroep in-

stellen tegen de beslissing van de Bestendige Deputatie binnen een termijn van dertig dagen na de kennisgeving die hen ervan wordt gedaan.

Ingeval van stilzwijgende goedkeuring overeenkomstig het bepaalde in het eerste lid, kunnen de betrokken beambten bij de Executieve beroep instellen tegen het **gemeenteraads**besluit binnen een termijn van dertig dagen te rekenen vanaf het verstrijken van de in het vorige lid bepaalde termijn van vijftig dagen.

De Executieve dient zich over het beroep uit te spreken binnen een termijn van vijftig dagen na het inkomen ervan en binnen dezelfde termijn de betrokken partijen van de beslissing in beroep in kennis te geven. Wanneer binnen deze termijn van geen beslissing wordt kennis gegeven, wordt het betrokken besluit van de gemeenteraad geacht niet te zijn goedgekeurd.

Artikel 12

In afwijking van artikel 94 van de gemeentewet gelden in het Vlaamse Gewest de volgende bepalingen :

Tot de schorsing bedoeld in dat artikel wordt beslist door de Executieve of door de provinciegouverneur ingevolge delegatie verleend door de Executieve. In geval er aan de provinciegouverneur geen delegatie verleend werd, moet onmiddellijk een afschrift van de in artikel 94 bedoelde politieverordeningen aan de Executieve gezonden worden.

Artikel 13

In afwijking van artikel 99 van de gemeentewet gelden in het Vlaamse Gewest de bepalingen van de artikelen 8, 2°, 3° en 9 van dit decreet.

Artikel 14

In afwijking van artikel 109, derde, vijfde, zesde lid, tweede volzin, zevende en achtste lid van de gemeentewet gelden in het Vlaamse Gewest de bepalingen van artikel 6 van dit decreet.

Artikel 15

In afwijking van artikel 109, zesde lid, derde volzin, van de gemeentewet gelden in het Vlaamse Gewest de volgende bepalingen :

1° In de laatste volzin wordt het woord „Koning” vervangen door het woord „Executieve”.

2° De Executieve neemt een gemotiveerde beslissing in beroep. Binnen een termijn van vijftig dagen na het inkomen van het beroep geeft de Executieve kennis van haar beslissing aan alle betrokken partijen.

Wanneer binnen deze termijn van geen beslissing kennis wordt gegeven wordt de genomen maatregel door de provinciegouverneur geacht te zijn goedgekeurd.

Artikel 16

In afwijking van artikel 111, §1 van de gemeentewet gelden

in het Vlaamse Gewest de volgende bepalingen :

1° De goedkeuring dient door de provinciegouverneur gegeven te worden binnen een termijn van vijftig dagen nadat het besluit bij het provinciaal gouvernement is ingekomen en deze dient binnen dezelfde termijn de betrokken gemeente van de getroffen beslissing kennis te geven.

Wanneer binnen de gestelde termijn van geen beslissing kennis wordt gegeven, wordt de provinciegouverneur geacht de vereiste goedkeuring te hebben verleend. De provinciegouverneur dient zijn beslissing te motiveren wanneer hij zijn goedkeuring onthoudt.

2° Wanneer de provinciegouverneur zijn goedkeuring onthoudt, kan de betrokken gemeente in beroep gaan bij de Executieve binnen een termijn van dertig dagen na de betekening van het niet-goedkeuringsbesluit door de provinciegouverneur. De Executieve neemt een gemotiveerde beslissing in beroep. Binnen een termijn van vijftig dagen na het inkomen van het beroep geeft de Executieve kennis van haar beslissing aan de betrokken gemeente en aan de provinciegouverneur. Wanneer binnen deze termijn van geen beslissing kennis wordt gegeven, blijft het niet-goedkeuringsbesluit door de provinciegouverneur gehandhaafd.

Artikel 17

In afwijking van artikel 114bis van de gemeentewet gelden in het Vlaamse Gewest de bepalingen van artikel 6 van dit decreet.

Artikel 18

In afwijking van artikel 122, eerste lid van de gemeentewet gelden in het Vlaamse Gewest de bepalingen van artikel 16 van dit decreet.

Artikel 19

In afwijking van artikel 125, §§ 2 en 3 van de gemeentewet, gelden in het Vlaamse Gewest de volgende bepalingen :

1° De in het artikel 125, § 2 bedoelde goedkeuringsbevoegdheid wordt uitgeoefend door de Provinciegouverneur die zijn beslissing neemt en van die beslissing aan de betrokken gemeente en aan de titularis van de bediening kennis geeft binnen een termijn van vijftig dagen nadat het gemeenteraadsbesluit bij het provinciaal gouvernement is ingekomen.

Wanneer binnen de gestelde termijn van geen beslissing kennis wordt gegeven, wordt de Provinciegouverneur geacht de vereiste goedkeuring te hebben gegeven.

De raad kan bij de Executieve beroep instellen tegen de niet-goedkeuring van het gemeenteraadsbesluit binnen een termijn van dertig dagen na de kennisgeving die hem ervan wordt gedaan.

De titularis van de bediening kan bij de Executieve beroep instellen tegen het goedkeuringsbesluit door de Provinciegouverneur binnen een termijn van dertig dagen na de kennisgeving die hem ervan wordt gedaan.

In geval van stilzwijgende goedkeuring of bij ontstentenis van kennisgeving zoals hierboven bepaald, kan de titularis van de bediening bij de Executieve beroep instellen tegen het gemeenteraadsbesluit binnen een termijn van dertig-dagen te re-

kenen vanaf de honderste dag na de datum ervan.

De Executieve neemt een gemotiveerde beslissing in beroep. Binnen een termijn van vijftig dagen na het indienen van het beroep geeft de Executieve kennis van haar beslissing aan de betrokken gemeente, aan het provinciaal gouvernement en aan de titularis van de bediening.

Wanneer binnen deze termijn van geen beslissing kennis wordt gegeven, blijft het besluit waartegen het beroep werd ingesteld, gehandhaafd.

2° De in het artikel 125, § 3 bedoelde goedkeuringsbevoegdheid wordt uitgeoefend door de Bestendige Deputatie die haar beslissing neemt en van die beslissing aan de burgemeester en aan de titularis van de bediening kennis geeft binnen een termijn van vijftig dagen nadat het besluit van de burgemeester bij het provinciaal gouvernement is ingekomen.

Wanneer binnen de gestelde termijn van geen beslissing kennis wordt gegeven, wordt de Bestendige Deputatie geacht de vereiste goedkeuring te hebben gegeven.

De burgemeester kan bij de Executieve beroep instellen tegen de niet-goedkeuring van zijn besluit binnen een termijn van dertig dagen na de kennisgeving die hem ervan wordt gedaan.

De titularis van de bediening kan bij de Executieve beroep instellen tegen het goedkeuringsbesluit door de Bestendige Deputatie binnen een termijn van dertig dagen na de kennisgeving die hem ervan wordt gedaan.

In geval van stilzwijgende goedkeuring of bij ontstentenis van kennisgeving zoals hierboven bepaald, kan de titularis van de bediening bij de Executieve beroep instellen tegen het besluit van de burgemeester binnen een termijn van dertig dagen te rekenen vanaf de honderdste dag na de datum ervan.

De Executieve neemt een gemotiveerde beslissing in beroep. Binnen een termijn van vijftig dagen na het indienen van het beroep geeft de Executieve kennis van haar beslissing aan de burgemeester, aan het provinciaal gouvernement en aan de titularis van de bediening.

Wanneer binnen deze termijn van geen beslissing kennis wordt gegeven, blijft het besluit waartegen het beroep werd ingesteld gehandhaafd.

Artikel 20

In afwijking van artikel 127bis, § 1 van de gemeentewet gelden in het Vlaamse Gewest de bepalingen van artikel 16 van dit decreet.

Artikel 21

In afwijking van artikel 127ter van de gemeentewet gelden in het Vlaamse Gewest voor de adjunct-commissarissen van politie de bepalingen van artikel 6 van dit decreet.

Artikel 22

In afwijking van artikel 129 § 3 van de gemeentewet gelden in het Vlaamse Gewest voor de hoofdveldwachters de bepalingen van artikel 6 van dit decreet.

Artikel 23

In afwijking van de artikelen 76, eerste lid, 109bis, 132, 133, 147bis, 147ter en 150 van de gemeentewet gelden in het Vlaamse Gewest de volgende bepalingen :

„De woorden „Koning” en „Koninklijk Besluit” worden respectievelijk vervangen door „Executieve” en „Besluit van de Executieve”.

Artikel 24

Het decreet van 25 januari 1983 houdende vereenvoudiging van de procedure zoals bepaald bij artikel 76, 1°, van de gemeentewet wordt opgeheven.

Artikel 25

De gemeentebeslissingen genomen vóór de inwerkingtreding van dit decreet, blijven onderworpen aan de regelen die voor dat tijdstip van kracht waren.

Artikel 26

Dit decreet treedt in werking de eerste dag van de maand volgend op die gedurende welke het in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt.

BIJLAGEN

BIJLAGE 1

Lijst van de onderwerpen die het voorwerp uitmaken
van een voorafgaandelijk onderzoek

Handelingen van het college van burgemeester en schepenen en van gemeenteraad die het voorwerp uitmaken van een voorafgaandelijk onderzoek. Deze opgave is niet beperkend, bij gebrek aan tijd voor het onderzoekswerk.

Wet van 27 mei 1870 houdende vereenvoudiging der bestuurlijke pleegvormen inzake onteigening voor openbaar nut.

Wet van 10 april 1841 over de buurtwegen. Hoofdstuk III – Verbreding, wijziging, opening en vernietiging van buurtwegen.

Wet van 28 juni 1930 betreffende de onteigening bij stroken van algemeen of provinciaal belang.

Regentsbesluit van 11 februari 1946 – Algemeen reglement voor de bescherming van de arbeid.

– Voor de vergunningsplichtige inrichtingen van eerste en tweede klas.

Ministeriële omzendbrief 18 februari 1958 bepaalt dat bij elke vervreemding van onroerende goederen door de gemeente een onderzoek commodo et incommodo moet worden verricht.

Wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw.

– Algemene en bijzondere plannen van aanleg.

Wet van 30 december 1970 betreffende economische expansie – Titel II – Hoofdstuk I – afdeling 1 – Verwerving van gronden.

Wet van 27 mei 1975 – Gemeentewet inzonderheid artikel 135 – belastingverordening –

– Voorafgaand onderzoek voorgeschreven bij de ministeriële omzendbrieven van 12 juli 1888,¹⁴ maart 1890 en 20 november 1891; vervolgens werden voor de zogeheten nijverheidsbelastingen nadere toelichtingen verstrekt bij de omzendbrieven van 28 maart 1922, 14 augustus 1929,⁵ februari 1931,²⁵ juni 1947,²⁸ december 1950 en 17 oktober 1974, alsmede bij een omzendbrief van 13 oktober 1965 betreffende al de belastingen.

Decreet van 28 januari 1977 tot bescherming van de namen van de openbare wegen en pleinen.

BIJLAGE II

Lijst van de onderscheiden voogdij bevoegdheden

Ontwerp decreet	Art. gemeentewet	Onderwerp	Bevoegde Overheid	Procedure	Beroep binnen 30 dagen	Procedure
2	75	voorafgaand onderzoek	ook Executieve + Gouverneur			
3	76	schenken/leningen + 100.000 fr.	goedkeuring/ Gouverneur	– 50 dagen (evt. + 20 dagen) – ontstentenis = goedkeuring	Executieve	beroep – binnen 30 dagen – beslissing binnen 50 dagen – ontstentenis = goedkeuring
4	82bis § 2	opdrachten/aan- neming van werken, leveringen en diensten	goedkeuring/ Gouverneur	– 100 dagen – ontstentenis = goedkeuring	idem	idem
5	84 § 1	kaders/personeel A + B – voorwaarden + geldelijk statuut juli 1961	– 15.000 inwoners Gouverneur + 15.000 inwoners Executieve (evt. delegatie aan de gouverneur voor + 15.000)	– binnen 100 dagen (evt. + 40 dagen) – ontstentenis = goedkeuring	tegen beslissing/ Gouverneur = Executieve tegen beslissing/	– binnen 100 dagen (evt. + 40 dagen) – ontstentenis = goedkeuring
6	85	schorsing + 3 maanden afzetting	goedkeuring/ Bestendige Deputatie	– binnen 50 dagen – ontstentenis = NIET GOEDKEURING	Executieve	beroep – binnen 30 dagen – beslissing = 50 dagen – ontstentenis = NIET GOEDKEU- RING/ RB
7	85bis	opheffing van betrekking	goedkeuring/ Bestendige Deputatie	idem (art. 85)	idem (art. 85)	idem (art. 85)
8	86	meldingsplicht G. Raadsbesluiten 30 dagen – buiten bevoegdheid – schending/wet alg. belang schaden	schorsing/ Gouverneur	afschrift gemeente- raadsbesluit binnen 30 dagen – Gou- verneur schorsingsbe- sluit : binnen 50 dagen		binnen 30 dagen „rechtvaardigen”
9	87	idem	– 15.000 inwoners/ vernietiging Gouver- neur + 15.000 inwoners/ Executieve (evt. delegatie)	binnen 50 dagen na rechtvaardiging/ geschorst besluit vernietiging	Executieve t.o.v. Gouverneur Executieve	besluit Gouverneur binnen 30 dagen te- niet doen
10	88	bijzondere kommissaris	ook de Executieve kan de Gouverneur gelasten		Executieve	
11	93	wedde verminderen beambte burgerlijke stand	goedkeuring/Besten- dige Deputatie	binnen 50 dagen (ontstentenis = NIET GOEDKEURING	Executieve	beroep binnen 30 dagen ontstentenis = NIET GOEDKEURING
12	94	uitvaardigen van politieverordeningen door burgemeester	schorsing/Executieve of Gouverneur bij delegatie	onmiddellijk		
13	99	schorsen – Max. 6 weken gemeente- beambten	– art. 8 en 9 ontwerp-decreet			

Ontwerp decreet	Art. gemeentewet	Onderwerp	Bevoegde Overheid	Procedure	Beroep binnen 30 dagen	Procedure
14	109 derde, vijfde, zesde, lid	schorsen – afzetting gemeentesecretaris	zie artikel 6 van het ontwerp-decreet			
16	111 § 1	wedde gemeentesecretaris	goedkeuring Gouverneur	50 dagen – ontstentenis = goedkeuring	Executieve	beroep – binnen 30 dagen – beslissing 50 dagen – ontstentenis = goedkeuring
17	114bis	schorsen of afzetting gemeenteontvanger	zie artikel 6 ontwerp-decreet			
18	122	wedde gemeenteontvanger	zie artikel 16 ontwerp-decreet			
19	125 § 2	opheffing/betrekkin- gen schorsing/ 1 maand	goedkeuring/ Gouverneur	50 dagen idem art. 85	Executieve'	– binnen 50 dagen – gevolg : NIET vermeld
19	125 § 3	schorsing/lager pers. door burge- meester voor max. 1 maand	goedkeuring/ Bestendige Deputatie (wet 3.12.1984 = Gouverneur)	idem 125 § 2	Executieve	idem
20	127bis	wedde commissaris van politie en adjuncten	zie artikel 16 ontwerp-decreet			
21	127ter	weigering wedde- verhoging	zie artikel 6 ontwerp-decreet			
22	129 § 3	schorsing hoofdvelddwachter	zie artikel 6 ontwerp-decreet			